ja Prantsuse maalt; agga kui aega möda nende parwed ikka paksumaks paisusid ja korraliste seatud wäe ulgad Saksa maalt läbbi akkasid käima, seal wõttis ka suur ulk Sakslasi risti õllale ja läks tele. — Ei nähtud siin nisuggust wäggewat sõawäe pealikut, kes sedda mitmelt mailt kokko korjatut rahwa koggu ühheskoos ülle olleks wallitsenud. Iggaüks würst ehk krahw, kes risti tähte wasto wõtnud, ja rikkuse ning wolli polest teistest kangem näitas, wõttis ossa sõa-mehhi oma lippo alla. Üks suurtsuggu sõa-mees, nimega Gottwrid Bouillon, olli pealikute ulgas kõige kuulsam; tema olli wahwas, õiglane, lahke meleline ja wagga, sellepärrast kõik tedda armastasid. Teiste suremate sõa-pealikute nimed on: Eustah ja Balduin (Gottwridi wennad), üllemal nimetud krahw Raimund, hertsog Robert, Normandie maalt, krahw Robert, üks rikkas, wahwas sõa-mees, krahw Hugo, krahw Stehwan Blois, würst Boemund, Tarenti linnast, tema issa Robert Guiskard, ja lellepoeg Tankred.

Targalt olli nõuu petud, et suur wäggi mitte ühte teed ei piddand minema, sest muido olleks otsata rahwa ulk nende madele wägga raskeks läinud, kust te läbbi käis. Konstantinopeli linnas piddid sõa-wäggede arrud kõik üksteistega ühhendatud sama. Senni kui würstid ristisõidule ennast walmistasid, näitas, leiku lõppetusel ette wõetut tele miniko aeg, mitmele jubba üllelüig pikkaline. Üllemal nimetut ristisõido kihhutaja Amiensi Peter tulli jubba kewadel 1096 ühhe kokko korjatut sõa-wäe ulgaga, kellel ei korraliste sõa-riistu, ei rahha egga obbose wägge ei olnud, waid enamist kehwast rahwast ja pühha aua rändajatest kokko olli pandud, ja kus kõik ilparrakad, mis teised pealikud ärrapõlganud, tenistust ollid leidnud. Peetrile seltsimehheks assus üks Prantsuse rütel, Walter Pekssejo nimi, kellel nisama narrakas sõa-wäggi kui Peetrilgi olli. Walteril olli 15 tuhhat jalla-wägge, agga ei mitte enam kui kahheksa rüütlid. Kölni linnas Saksamaal lahkusid Walter ja Peter teine teisest, ja Walter peasis õnnetuseta Saksamaalt ja Ungari maalt oma wäega läbbi; agga Bulgari rahwas ei tahtnud mona müa, mis läbbi Bulgari linna al tülli tõusis, ja palju ristisõitjaid otsa sai. Nattuke aega pärrast sedda mässamist surri ka Walter, tema wenna poeg Walter (sõimo nimega „tühhipung"), tõusis pealikuks, jättis surema ossa wägge mahha, ja jõudis wimaks ühhe pissokese ulgaga Konstantinopeli linna. Ka Peetri tekäik olli mitmel tükkil waewaline olnud, enne kui ta senna jõudis; temal olli nellikümmend tuhhat inimesi, ja sest, et mona koormad waenlaste kätte ollid sanud, tõusis neil kibbe nälg teel kätte. Konstantinopeli keiser Aleksius andis Peetri palwe peale näljatse sõa-wäele mona ja abbi, ja kitis nõuu, et Peter nikaua otama jääks kunni surem wäggi senna jõuaks, sest et tema rahwas üksi Turklase wasto ei jõuaks panna. Agga ristisõitjad ei wõtnud keisri mõnusat nõuu kuulda, waid pallusid



Ma-rahwa Kassuline Kalender 1850, lk. 22